

Heeft het
christendom
gefaald?

Heeft het Christendom gefaald?

Een correct antwoord op de vraag of het Christendom een succes of een mislukking is geweest, hangt af van een juist begrip van wat het Christendom inhoudt en wat God ermee wilde bereiken op aarde. Christus wordt ons in de Bijbel voorgesteld als de Verlosser van de wereld; en de logische conclusie is dat God van plan was dat de wereld zich tot Hem zou bekeren en zo gered zou worden van de dood. Er zijn bijna tweeduizend jaar verstreken sinds Jezus naar de aarde kwam om voor de mensheid te sterven, en toch is de wereld nog lang niet bekeerd. Het christendom in het algemeen verliest snel terrein en hele naties hebben zich tegen allerlei religies gekeerd. Moeten we hieruit afleiden dat Gods plan heeft gefaald?

De discipelen in Jezus' tijd baseerden hun hoop op het Messiaanse koninkrijk op de profetieën van het Oude Testament en hun hoop was daarom grotendeels juist. Ze begrepen niet dat de tijd toen nog niet gekomen was voor de vestiging van dat

koninkrijk. Zo is het ook met de meeste belijdende christenen sindsdien: hun geloof dat God de bekering van de wereld door Christus en de kerk had gepland, is juist, maar zij hebben uit de Schriften niet kunnen opmaken dat dit niet het tijdperk is waarin God had bedoeld dat dit werk zou worden volbracht.

Zoals de onmiddellijke discipelen van Jezus niet opmerkten uit de profetieën dat de Messias moest lijden en sterven als de Verlosser van de mens voordat de beloofde koninkrijkszegeningen naar de wereld konden komen, zo hebben ook belijdende christenen niet uit de Schriften gezien dat de ware kerk van Christus met Hem moet lijden en sterven voordat zij het voorrecht zal hebben om met Hem te delen in het toekomstige koninkrijkswerk van het bekeren en zegenen van de mensenwereld. De apostel Paulus zegt hierover duidelijk: "Indien kinderen, dan erfgenamen, erfgenamen van God en mede-erfgenamen met Christus, indien wij met Hem lijden, opdat wij ook samen verheerlijkt worden. Want ik reken dat het lijden van deze tijd niet waardig is vergeleken te worden met de heerlijkheid die in ons geopenbaard zal worden." Romeinen 8:17,18

De heerlijkheid waarnaar hier wordt verwezen is duidelijk de heerlijkheid van het gezamenlijk

erfgenaamschap met Christus in zijn Messiaanse koninkrijk. Als degenen die deze heerlijkheid bereiken eerst moeten lijden met Hem, dan betekent dit dat de huidige missie van de kerk niet die is van het veroveren van de wereld voor Jezus, maar van het trouw volgen in zijn voetsporen, zelfs tot in de dood.

Christenen volgen Jezus

Dit is wat Jezus zelf zijn volgelingen leerde. Hij zei bijvoorbeeld meer dan eens: "Wie mijn leerling wil zijn, die verloochene zichzelf, neme zijn kruis op en volg Mij." Dat deze volgelingen hem tot in de dood moesten volgen, wordt duidelijk door Jezus' woorden in Openbaring 2:10, waar staat: "Wees trouw tot in de dood, en ik zal u een kroon des levens geven." Dat deze trouw standvastigheid impliceert in het aangezicht van lijdende vervolging blijkt uit Zijn belofte in Openbaring 3:21, waar Hij zegt: "Wie overwint, die geef Ik, met Mij te zitten op Mijn troon, gelijk ook Ik overwonnen heb, en ben neergezet bij Mijn Vader op Zijn troon."

Toen de goddelijke opdracht aan de kerk werd gegeven om de hele wereld in te gaan en het evangelie te verkondigen, werd duidelijk gesteld dat het doel was om discipelen te maken en een getuigenis te geven. Dat dit getuigenis niet door God bedoeld was om de

wereld te veroveren, maar om de christenen zelf voor te bereiden op het toekomstige werk van regeren met Jezus, wordt duidelijk gemaakt in Openbaring 20:4. We citeren: "Ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, . . . en zij leefden en heersten met Christus duizend jaar."

Als de missie van de ware christenen in de wereld alleen maar is geweest om te getuigen van de waarheid en door middel van de ervaringen die daarbij zijn opgedaan, zichzelf voor te bereiden op het grote toekomstige werk van het bekeren van de wereld tijdens de duizendjarige periode van het koninkrijk, dan kunnen we de ogenschijnlijke mislukking van het christendom gemakkelijk begrijpen. We zien inderdaad dat het ware christendom niet heeft gefaald; dat het slechts de valse hoop van veel belijdende gelovigen is die niet is uitgekomen. Als we zien dat de huidige missie van de kerk er een is van opoffering en lijden in plaats van een van het veroveren van de wereld, worden veel raadselachtige vragen meteen voor ons opgehelderd.

Heb je je bijvoorbeeld niet vaak afgevraagd hoe het komt dat trouwe christenen meestal meer hebben geleden dan ongelovigen? Heb je je ooit afgevraagd waarom de mensheid, nadat Jezus als het licht van de

wereld was gekomen, in een lange periode van duisternis werd gedompeld die we nu de Donkere Middeleeuwen noemen? Heb je je ooit afgevraagd waarom er vandaag de dag meer dan twee keer zoveel ongelovigen in de wereld zijn als een eeuw geleden? Wie heeft zich dit soort vragen niet afgevraagd? Velen hebben, als gevolg van hun afvragen, geconcludeerd dat het Christendom een gigantische farce is, en dat dit veronderstelde fundament en bolwerk van de beschaving er niet in geslaagd is om zijn beweringen waar te maken.

Wat is een Christen?

Het populaire idee over het Christendom is dat iemand Christen wordt op ongeveer dezelfde manier als iemand lid wordt van een club, en dat het een soort bescherming vormt tegen de goddelijke toorn die het individu anders naar een verschrikkelijke plaats van kwelling zou sturen bij de dood. Daarom werd verondersteld dat God wil dat iedereen christen wordt om aan dit vreselijke lot te ontsnappen. Nu ontdekt wordt, in het volle licht van een betere tijd, dat de nachtmerrie van de eeuwige marteling niet in de Bijbel wordt onderwezen, wordt de weg vrijgemaakt voor een beter begrip van wat het betekent om Christen te zijn.

Het woord Christus, een Griekse vertaling van het Hebreeuwse woord Messias, wordt in het Nieuwe Testament gebruikt om Jezus te verbinden met die glorieuze reeks Messiaanse beloften die in het hele Oude Testament te vinden zijn. De eerste van deze beloften werd gegeven in de Hof van Eden toen God zei dat het zaad van de vrouw de slang de kop zou vermorzelen. Een andere, meer specifieke belofte werd aan Abraham gegeven toen hem werd verteld dat door zijn zaad alle geslachten op aarde gezegend zullen worden.

Jezus, de Christus, kwam in de wereld als het zaad van de belofte om degene te zijn die de hele mensheid zou zegenen, en de Schriftteksten laten zien dat degenen die ware christenen worden door trouw zijn stappen van zelfopoffering te volgen, zelfs tot in de dood, samen met hem deel zullen uitmaken van het beloofde zaad.

De apostel Paulus, die aan de christenen van zijn tijd schreef, zei: "Indien gij van Christus zijt [christenen], zo zijt gij Abrahams zaad en erfgenamen naar de belofte." (Galaten 3:29) In zijn brief aan de Korintiërs zegt Paulus dat Christus "niet één lid is, maar vele." In deze twee uitspraken presenteert de apostel een zeer belangrijk punt ter overweging. Ze laten zien dat God in de selectie en ontwikkeling van christenen slechts een voorbereidend werk doet in verband met het

toekomstige Messiaanse doel om alle volken te zegenen. Het betekent dat God niet geprobeerd heeft om van de hele mensheid christenen te maken, maar slechts een paar uit de naties selecteert om met Jezus geassocieerd te worden in zijn toekomstige werk om de hele wereld te zegenen, zowel de levenden als de doden.

Een bijzonder volk

Wie zijn deze christenen die God vandaag selecteert om met de Messias te regeren? In welke kerk zullen we hen vinden? God is de Rechter over wie zij zijn. Een christen is iemand die op erkend heeft dat hij een zondaar is en van God vervreemd is, die zich bekeerd heeft en die, door geloof in het vergoten bloed van Christus, zijn tijd en talenten - alles wat hij heeft - volledig aan de Heer heeft toegewijd en zich getrouw inspent om die toewijding uit te voeren. Lidmaatschap van een kerkgenootschap heeft hier niets mee te maken.

In het vijftiende hoofdstuk van Handelingen staat een onthullend verslag over het goddelijke doel van de selectie van de trouwe christenen van dit tijdperk. De apostel legt uit dat "God in het begin de heidenen bezocht", niet om hen allemaal tot christenen te maken, maar "om uit hen een volk voor zijn naam te nemen" - de ware christenen. Hierna, verklaart de

apostel, zal de goddelijke gunst naar Israël terugkeren en zal de afgebroken "tabernakel van David" hersteld worden; en dan, zegt hij, zal "de rest van de mensen" en de heidenen de gelegenheid hebben om "de Heer te zoeken". Eerst moet het werk worden voltooid om een volk voor zijn naam uit te trekken - de bruid van Christus die zal bestaan uit alle volledig toegewijde christenen. Handelingen 15:14-18

Als we dus zien dat God niet van plan is dat de hele wereld in dit tijdperk christenen zal worden, helpt ons dat om veel passages in de Bijbel te begrijpen die tot nu toe erg moeilijk te begrijpen waren. Bijvoorbeeld, in Openbaring 5:10 wordt ons verteld dat de toekomstige heerschappij van Christus en de kerk hier op aarde zal zijn. Hoe kan dit waar zijn als iedereen, behalve de kerk, van de aarde wordt weggenomen en voor eeuwig wordt gekweld in een brandende hel? Over wie zouden de heiligen dan heersen hier op aarde? Deze moeilijkheid verdwijnt als we ons uit de Schrift realiseren dat de wereld gezegend en niet vervloekt zal worden na de voltooiing van de ware kerk.

Als we de zaak zo bekijken, kunnen we zien dat Gods plan van menselijke verlossing een kans biedt aan allen, zowel de kerk als de wereld, niet

dat allen gered moeten worden ongeacht hun eigen medewerking aan de goddelijke regelingen. De Schrift wijst er duidelijk op dat allen die moedwillig zondigen nadat ze tot volledige kennis van de waarheid zijn gekomen, gestraft zullen worden met eeuwig verderf - maar niet met eeuwige bewaring in ellende, zoals de credo's uit het duistere tijdperk de zaak voorstellen.

De beloning van de ware kerk

Een ander interessant punt, in verband met Gods selectie van de christelijke kerk om met Christus geassocieerd te worden in zijn Messiaanse koninkrijk, is dat zulke trouwe christenen een hogere beloning zullen krijgen dan de wereld in het algemeen. Gods voorziening voor de wereld is dat zij hersteld zullen worden tot het leven op aarde - een herstel van het koninkrijk dat vanaf de grondlegging van de wereld is voorbereid, wat een heerschappij is over de lagere schepping hier op aarde; maar aan de christen gaf de Meester de belofte: "Ik ga heen om u een plaats te bereiden, ... opdat waar Ik ben, daar ook gij zult zijn." (Johannes 14:2,3). (Johannes 14:2,3) De kerk moet een hemelse beloning krijgen, maar het is niet Gods doel om de hele mensheid naar de hemel te brengen, zoals we later in deze discussie zullen zien.

Het vooruitzicht van eeuwig leven door het vergoten bloed van de Verlosser is de gezegende hoop die in de Bijbel voor zowel de kerk als de wereld wordt gesteld. De Bijbelse presentatie is niet die van de hemel voor de rechtvaardigen en eeuwige marteling voor de goddelozen, maar is eerder die van leven of dood.

De eerste mens, Adam, was ongehoorzaam en verloor het leven; maar uiteindelijk kwam Jezus als losgeld voor de mens, om de straf van de dood te betalen door zijn eigen dood aan het kruis. Als gevolg hiervan zal de wereld opnieuw de kans krijgen om te leven. Deze kans zal te zijner tijd tot iedereen komen, maar tijdens dit evangelie-tijdperk zijn volledig toegewijde christenen de enigen die daadwerkelijk een volledige kans hebben om te profiteren van de dood van de Verlosser. Zij worden beloond, niet alleen met het leven zelf, maar met onsterfelijk leven, omdat zij Jezus volgen door hun leven opofferend neer te leggen. Zij zijn het die "glorie en eer en onsterfelijkheid zoeken". (Romeinen 2:7) De gehoorzamen van de wereld van de mensheid, tijdens de toekomstige periode van het koninkrijk, zullen ook een kans krijgen om te leven, maar het leven dat zij ontvangen zal het herstelde menselijke leven zijn dat door Adam werd verbeurd. De gehoorzamen zullen dan eeuwig leven, niet omdat

ze onsterfelijk zullen worden, maar omdat God hun leven zal blijven ondersteunen.

Waarom de wereld niet bekeerd is

Het werk van het ware Christendom is tot nu toe slechts het voorbereiden van de toekomstige mede-erfgenamen met de Messias op het grote werk van zijn lang beloofde koninkrijk. Het is dan ook geen wonder dat de pogingen om de wereld te bekeren zo weinig vooruitgang hebben geboekt in de christelijke jaartelling. De Schepper wist dat het christendom vanuit menselijk oogpunt een mislukking zou lijken. Jezus zelf, verwijzend naar het einde van dit tijdperk, zei: "Wanneer de Zoon des mensen komt, zal hij dan geloof vinden op de aarde?" (Lucas 18:8) Dus het feit dat zeer weinigen in de wereld van vandaag echt in de Bijbel geloven is geen verrassing voor God. Zijn geliefde Zoon, de Verlosser van de wereld, voorzag juist deze toestand en voorspelde het. Dit is nog een goede reden waarom we vertrouwen moeten hebben in wat de Bijbel zegt.

Ook de honderden scheidingen onder de zogenaamde christelijke kerken zijn voorspeld in het profetische Woord. Paulus zei dat er een grote afvalligheid van het ware geloof zou komen, en dit heeft zeker plaatsgevonden.

Als Jezus en zijn apostelen een groep bedriegers waren, die een egoïstisch plan wilden opzetten om de hele wereld van de mensheid gunstig te beïnvloeden, zouden zij dan opzettelijk voorspellen dat het niet lang zou duren voordat hun hele plan zou mislukken en zij zelf het mikpunt zouden worden van spot in de hoofden van miljoenen mensen? Zulke pessimistische voorspellingen zouden niet erg bemoedigend zijn voor de eerste gelovigen en ook niet veel mensen ertoe aanzetten zich bij de beweging aan te sluiten. Wereldse wijsheid zou zeggen: "Schilder de toekomst zo rooskleurig mogelijk, anders zul je nooit veel bekeerlingen krijgen."

Jezus en de apostelen werden niet geleid door wereldse wijsheid. Ze begrepen heel goed dat het doel van de evangelieverkondiging in dit tijdperk niet was om grote en imposante kerkorganisaties op te bouwen. Zij wisten dat het niet Gods bedoeling was dat de loutere prediking van het Evangelie nu de wereld naar de voeten van Jezus zou leiden. Zij voorzagen dat, terwijl een kleine kudde van ware Christenen zou worden verzameld en voorbereid op het toekomstige werk van zegening; misleide mannen en vrouwen, als geheel, de heerlijke waarheden die de Meester onderwees zouden verdraaien en dat, als gevolg hiervan, het Christendom ten onder zou gaan in een nederlaag.

Hoe blij zijn we echter dat het echte christendom niet heeft gefaald; dat het goddelijke plan voor dit tijdperk met succes wordt volbracht en dat dit voorbereidende werk voor het nieuwe koninkrijk nu bijna is voltooid. Sterker nog, er is veel Schriftuurlijk bewijs om aan te tonen dat de periode die in het goddelijke doel is gereserveerd voor de roeping en voorbereiding van de ware christenen om met Jezus te regeren in zijn Messiaanse koninkrijk bijna ten einde is. Het zou onze harten dan ook moeten verheugen om enkele van de bewijzen te overwegen die aangeven dat we bijna het einde van dit tijdperk hebben bereikt en het begin van een nieuw tijdperk, een tijdperk waarin de voorspelde zegeningen van vrede en leven zullen worden uitgedeeld aan een stervende wereld.

De enige hoop van de wereld: Herstel

Het volledige herstel van het menselijk ras tot een staat van perfecte gezondheid, geluk en eeuwig leven, in een wereldwijd Edenitisch thuis, is het uitdrukkelijke doel van de Schepper zoals vastgelegd in Zijn Woord, de Bijbel. De rede vertelt ons dat dit is zoals het zou moeten zijn. Als God de aarde voor de mens heeft geschapen en de mens voor de aarde, dan zou het onlogisch zijn om te veronderstellen dat Hij zou toestaan dat tegengestelde krachten van misleiding en rebellie voor altijd zijn liefdevolle ontwerpen zouden

dwarsbomen; of dat Hij gedwongen zou worden om een of andere alternatieve regeling aan te nemen om een paar van zijn menselijke onderdanen te redden door hen naar een andere staat van leven over te brengen.

Toen God de mens schiep en hem dat prachtige huis in Eden gaf, werd hem de opdracht gegeven om zich te vermenigvuldigen en de aarde te vullen en te onderwerpen. Er werd tegen Adam en Eva niets gezegd over naar de hemel gaan als ze stierven; sterker nog, de dood lag voor hen niet in het verschiet zolang ze gehoorzaam bleven aan de wetten van de Schepper.

Ze moesten op aarde leven - en niet sterven. Ze moesten de aarde - niet de hemel - vullen met hun nageslacht. Probeer je dan eens de glorieuze, ideale omstandigheden voor te stellen die op deze planeet Aarde zouden zijn ontstaan als zonde en dood niet op het toneel waren gekomen en het oorspronkelijke paradijs van Eden was uitgebreid om de hele aarde te omvatten, zoals God had bevolen. Stel je dat wereldwijde paradijs voor, gevuld met een perfecte en gelukkige menselijke familie, die allemaal het eeuwige leven en de eeuwige gunst van hun Schepper genieten. Het is deze praktische, gezegende zegen die nog moet komen voor het

menselijk ras, omdat deze restitutie is voorzien door de dood van Jezus.

Beloften van herstel

Toen God in het allereerste begin zei dat het zaad van de vrouw de kop van de slang zou kneuzen, bedoelde Hij eigenlijk dat de resultaten van het doodswerk van de slang vernietigd zouden worden en dat de mens hersteld zou worden in wat hij toen verspeelde door ongehoorzaam te zijn aan zijn Schepper. Toen God tegen Abraham zei dat door zijn zaad alle geslachten op aarde gezegend zouden worden, was dat in werkelijkheid een belofte van herstel voor al het nageslacht van Adam.

Toen de engel de geboorte van Jezus aankondigde en zei: "Heden is u in de stad van David een Heiland geboren, die Christus, de Heer, is", betekende dit dat de hele wereld de kans zou krijgen om van de dood gered te worden en weer tot leven op aarde te komen. (Lucas 2:11) Toen Jezus zijn discipelen leerde om te bidden: "Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel", herinnerde hij hen eenvoudig aan het werkelijke en uiteindelijke doel van het koninkrijk van God - het herstel van de verloren bezittingen van de mens. Iedere Christen die dit gebed heeft uitgesproken - of hij het zich nu realiseerde of niet -

heeft gebeden voor het herstel van de paradijselijke omstandigheden op aarde.

Toen onze Heer en zijn apostelen alle trouwe christenen beloofden dat zij met Jezus mede-erfgenamen zouden worden en met Hem zouden regeren, betekende dit dat zij uiteindelijk met Hem, als het geestelijke zaad van Abraham, zouden delen in het glorieuze werk van het uitdelen van de beloofde zegeningen van hersteld leven. (Openbaring 5:10) Wanneer de Schrift ons vertelt dat Jezus "door de genade Gods voor ieder mens de dood heeft gesmaakt", betekent dit dat de doodstraf, die op ieder mens rust vanwege de erfzonde, te zijner tijd zal worden opgeheven, waardoor voor ieder mens de weg wordt geopend om weer te leven op een volmaakt gemaakte aarde.-Romeinen 6:23; Hebreëen 2:9

Het is om dit werk van herstel te volbrengen dat de kerk, evenals Jezus, verheven is tot zo'n hoge positie, zowel van aard als van heerlijkheid. Wat een betere hoop op heerlijkheid is dit voor de kerk van Christus dan de Dark Age-theorie dat God heeft geprobeerd de hele wereld bij de kerk te krijgen zodat ze gered zouden worden van het hellevuur!

Het is dit glorieuze werk van herstel of restitutie dat volgt op de tweede komst van Christus. De apostel

Petrus geeft dit aan in Handelingen 3:19-23. Vlak voordat hij de hier opgenomen verklaring aflegde, had Petrus een man genezen die vanaf zijn jeugd verlamd was geweest. Hij gebruikte dit voorval als illustratie en als basis voor de belangrijke les die hij zijn toehoorders ging geven, en zei: "Bekeert u dus en bekeert u, opdat uw zonden uitgewist worden, wanneer de tijden van verkwikking zullen komen van de tegenwoordigheid des Heren; en Hij zal Jezus Christus zenden, die u tevoren verkondigd is; die de hemel moet ontvangen tot de tijden van de wederopbouw van alle dingen, die God gesproken heeft door de mond van al zijn heilige profeten sinds het begin van de wereld." Wat een allesomvattende profetie is dit, herstel van alle dingen! Wat een ander vervolg op de tweede komst van Christus is dit dan het traditionele onheil dat verondersteld werd te volgen op zijn terugkeer naar de aarde.

Tijden van verkwikking - niet van somberheid en marteling - zullen komen van de tegenwoordigheid van de Heer. De uitdrukking "uit de tegenwoordigheid van" betekent in het Grieks letterlijk "uit het aangezicht van". Het is gebaseerd op het oosterse idee dat de rug naar een ander toekeren een teken van ongenade is, maar naar een ander kijken geeft aan dat hij als vriend wordt beschouwd. Hoe vol van betekenis is deze uitdrukking dan, zoals de apostel hem gebruikt in deze profetie! In de hof van Eden keerde God zijn rug naar zijn

menselijke schepping omdat zijn wet ongehoorzaam was geweest. "In zijn gunst is leven", zegt de profeet; maar de wereld verloor Gods gunst door de zonde, en net als de bloem die verstoken is van zonlicht en regen, zijn de mensen verdord en gestorven. Psalm 30:5

De beloften zullen vervuld worden

Hoewel Gods rug, figuurlijk gesproken, al meer dan zesduizend jaar tegen het menselijk ras gekeerd is, heeft Hij toch beloften gedaan over de toekomstige tijd van zegen en ook voorbereidingen getroffen voor de dingen die Hij heeft beloofd. De tweede komst van Christus en de vestiging van zijn koninkrijk markeren de tijd waarin deze beloften vervuld beginnen te worden. Daarom vertelt Petrus ons dat God dan zijn gezicht zal wenden naar de menselijke familie, en dat als gevolg daarvan tijden van verfrissing zullen aanbreken.

De apostel zegt ook dat er tijden zullen komen van herstel van alle dingen, gesproken door de mond van al Gods heilige profeten sinds het begin van de wereld. Het was het volmaakte leven op aarde dat de mens verloor, en het is het volmaakte leven op aarde dat hersteld moet worden. Hoe kan de wereld in de hemel hersteld worden als ze daar nooit geweest is? Al Gods heilige profeten hebben

deze komende dagen van zegen voorspeld voor de noodlijdende en stervende wereld van de mensheid! Heb je je ooit afgevraagd hoe woestijnen bloeien en vijgenbomen groeien in de hemel? Het zijn aardse dingen van deze aard waar de profeten van het Oude Testament over schreven, en nu zien we dat hun boodschappen inderdaad betrekking hadden op aardse zegeningen van leven en geluk in het herstelde paradijs.

Petrus' herstel van de verlamde man werd slechts gebruikt als een illustratie van het feit dat wanneer het Messiaanse koninkrijk is gevestigd, er voor iedereen een soortgelijk herstel zal zijn. Jesaja zei bijvoorbeeld dat wanneer de tijd van het koninkrijk aanbreekt, "de kreupele zal springen als een hart", dat de "tong van de stommen zal zingen", dat de "oren van de doven zullen worden ontstopt" en de "ogen van de blinden" zullen worden geopend. (Jesaja, hoofdstuk 35) Deze herstelzegeningen zullen niet alleen die ongelukkigen treffen die verminkt en kreupel zijn, maar alle anderen die ernaar verlangen zullen er baat bij hebben. Geestelijke blindheid zal ook worden verwijderd wanneer de "kennis van Gods heerlijkheid" de aarde vult "zoals de wateren de zee bedekken". Jesaja 11:9; Jeremia 31:34

Het Messiaanse koninkrijk wordt in de profetie gesymboliseerd als een berg. Het is dit

bergkoninkrijk waarvan Daniël voorspelde dat het zou groeien totdat het de hele aarde zou vullen. (Daniël 2:34,35,44) Deze zelfde berg wordt genoemd door de profeet Micha, waar we lezen: "Maar in het laatste der dagen zal het geschieden, dat de berg van het huis des LORD zal opgericht worden op de top der bergen, en hij zal verheven worden boven de heuvelen; en de mensen zullen tot hem toevloeien. En vele volken zullen komen en zeggen: Kom, en laat ons opgaan naar de berg van de HEER, naar het huis van de God van Jakob; en Hij zal ons zijn wegen leren, en wij zullen zijn paden bewandelen; want de wet zal uitgaan uit Sion, en het woord des HEREN uit Jeruzalem. En Hij zal rechtspreken onder vele volken, en sterke naties van verre berispen; en zij zullen hun zwaarden slaan tot ploegscharen, en hun speren tot snoeihaken; en natie zal geen zwaard meer opheffen tegen natie, en zij zullen geen oorlog meer leren. Maar zij zullen zitten, een iegelijk onder zijn wijnstok en onder zijn vijgeboom, en niemand zal hen verschrikken; want de mond van de Here der heerscharen heeft het gesproken." Micha 4:1-4

De laatste dagen

De uitdrukking laatste dagen, zoals gebruikt in de voorgaande passage, is beschrijvend voor de laatste dagen van de heerschappij van zonde en dood op

aarde, en de periode waarin een nieuwe en betere orde zal worden gevestigd, onder het directe bestuur van de Messias. De voorstellingen uit de donkere tijden over de laatste dagen blijken volledig onjuist te zijn wanneer ze vergeleken worden met deze en andere hoopgevende Schriftteksten. Bijvoorbeeld, in plaats van dat de laatste dagen het einde betekenen van alle hoop en alle gelegenheid tot bekering, presenteert de profeet een volledig tegenovergesteld beeld. Hij zegt dat God de mensen dan zijn wegen zal leren en dat ze zijn paden zullen bewandelen; dat ze hun egoïstische, oorlogszuchtige neigingen zullen staken en hun tijd zullen wijden aan het bevorderen van vrede en goede wil: natie zal geen zwaard meer opheffen tegen natie, noch zullen ze meer oorlog leren voeren.

Niet alle details van de regelingen van het Messiaanse koninkrijk worden in de Bijbel onthuld, maar we zijn ervan verzekerd dat dezelfde goddelijke macht en feilloze wijsheid die de ordelijke bewegingen van alle miljoenen hemellichamen tot stand bracht en nu bestuurt, de zekerheid geeft van de koninkrijksmethoden waarmee de kennis van Gods wet van liefde onmiddellijk na het huidige debacle van menselijke zonde en egoïsme over de hele lengte en breedte van de aarde zal worden afgedwongen.

De symboliek van Micha's profetie is natuurlijk gebaseerd op dingen waar de profeet zelf bekend mee was. Speren en zwaarden zijn tegenwoordig niet meer zo in zwang als effectieve oorlogsinstrumenten. Als deze profetie in modernere tijden was geschreven, dan zou er ongetwijfeld melding zijn gemaakt van onderzeeërs, vliegtuigen, gifgas en nucleaire oorlogsvoering.

Op dezelfde manier is het beeld van de wijnstok en de vijgenboom dat van vrede en tevredenheid, gebaseerd op een adequate verzekering dat de levensbehoeften en gemakken voor iedereen beschikbaar zullen blijven wanneer het koninkrijk van Christus volledig in werking is. Een comfortabel huis, vrij van hypotheek, waar niets ontbreekt, zou de moderne opvatting zijn van dezelfde heerlijke toestand.

We citeren een andere interessante profetie over de tijden van herstel: "In deze berg [koninkrijk] zal de Heer der heerscharen voor alle mensen een feest van vette dingen maken, een feest van wijn op de wijnmoer . . . goed geraffineerd. En Hij zal op deze berg het gezicht van de bedekking die over alle mensen is geworpen, en het voorhangsel dat over alle volken is uitgespreid, vernietigen. Hij zal de dood in overwinning verzwelgen; en de Here God zal alle tranen van alle aangezichten afwissen; en de

berisping van zijn volk zal Hij van de ganse aarde wegnemen; want de Here heeft het gesproken." Jesaja 25:6-8

Wat kan er nog meer gevraagd worden dan wat er beschreven wordt in deze hartverwarmende profetie over de komende zegeningen van herstel? Het zal inderdaad een feest zijn, wanneer "het verlangen van alle volken zal komen." (Haggai 2:7) Het feest symboliseert de levensherstellende en levensonderhoudende voorzieningen van het Messiaanse koninkrijk.

Het voorhangsel, dat de verblindende invloeden van die "oude slang" symboliseert, zal dan worden verwijderd. Dit is mogelijk omdat, zoals de Openbaring aangeeft, Satan dan gebonden zal zijn zodat hij de volken niet meer zal misleiden. Openbaring 20:1-3

De dood wordt dan verzwolgen in overwinning! Het was de dood die de wereld binnenkwam en het geluk van allen vernietigde; maar "wat verloren was" moet hersteld worden, vandaar dat de dood vernietigd moet worden.

In Openbaring 21:4 wordt ons verteld dat "er geen dood meer zal zijn". De moeilijkheid in het verleden was dat velen probeerden om al deze heerlijke aardse beloften op de hemel van toepassing te laten zijn,

daarbij over het hoofd ziend dat slechts enkelen - de echte voetstapvolgelingen van de Meester in dit tijdperk - een hemelse beloning zullen krijgen. Het is hier op aarde dat de dood heeft geheerst; en het is daarom hier dat er geen dood meer zal zijn.

Hoe gelukkig zullen de mensen dan zijn om de koninkrijkszegeningen van leven en verlossing te aanvaarden! Let op wat de profeet hierover zegt: "En te dien dage zal op gezegd worden: Zie, deze is onze God, wij hebben op Hem gewacht, en Hij zal ons redden; deze is de Here; wij hebben op Hem gewacht, wij zullen blij zijn en ons in Zijn heil verblijden." Jesaja 25:9

Miljoenen mensen hebben inderdaad gewacht en verlangd naar een beter begrip van de ware God! Velen hebben ook gehoopt en gebeden voor de verlossing die Hij alleen kan geven! De wereld heeft gewacht op de zonsopgang van Gods wederkerende gunst - misschien wel uitbundig, zonder veel idee van hoe of wanneer die zou plaatsvinden. Wanneer de verblindende invloeden van de aartsverleider zijn verwijderd en de kennis van Gods heerlijkheid de aarde vult, dan zal de wereld haar God kennen en daadwerkelijk en enthousiast naar Hem terugkeren met heel haar hart.

Gods machtige kracht

Laat niemands geloof wankelen door de onmetelijkheid van de dingen die God beloofd heeft voor de mensheid te doen. Vergeet niet dat we nu nadenken over wat de almachtige, eeuwige Schepper van het universum beloofd heeft te doen. De God die het leven in de eerste plaats heeft voortgebracht, is overvloedig in staat om het te reproduceren om zijn beloften te vervullen.

Deze restitutie omvat zowel de doden als de stervenden. Dit is wat betrokken is bij de Bijbelse leer over de opstanding. Deze prachtige doctrine van de opstanding uit de dood is ongeldig gemaakt door de traditionele theorie dat er geen dood is. Hoe zou iemand uit de dood kunnen worden opgewekt als hij niet dood was? Hoe volkomen onmogelijk is het voor een verwarde wereld geweest om de eenvoudige maar zielsbevredigende hoop op herstel te begrijpen, terwijl hun gedachten verblind waren door de traditie van de onsterfelijke ziel! Nu, God zij dank, kunnen we zien wat verlossing inhoudt; dat het een ontwaken uit de dood betekent en een herstel van het leven op aarde. De Bijbel schildert de dood af als een slaap waaruit allen moeten ontwaken, verfrist, in de morgen van de nieuwe dag die spoedig aanbreekt. De goddelijke tijd klok van de

eeuwen markeert al het vroege morgenuur; en terwijl de duisternis nog dicht is, nadert de dag snel; ja, hij is heel dichtbij.

Het wonderbaarlijkste van dit alles is het feit dat deze levengevende zegeningen van herstel inderdaad om de hoek liggen. Er is ook geen overdaad aan geloof nodig om dat te geloven. De profeten van de Bijbel zijn zo accuraat geweest in hun voorspellingen van de huidige wereldomstandigheden - de omstandigheden die onmiddellijk voorafgingen aan de vestiging van Gods koninkrijk - dat het niet moeilijk is om te geloven dat dezelfde goddelijke kracht en wijsheid, die geleid moeten hebben bij het profetisch verwoorden van de dingen die we nu als realiteit accepteren, ook geleid moeten hebben bij het voorspellen van de nog prachtigere dingen die in het verschiet liggen.

Laten we ons dan verheugen in het inspirerende vooruitzicht dat voor ons ligt; en moge het visioen van die komende vreugden ons in staat stellen om de beproevingen van het heden geduldig te dragen. De heerschappij van zonde en dood is een lange en vermoeiende nacht geweest voor de wereld als geheel. Maar voor ieder individu gaat de tijd snel voorbij en met het verstrijken ervan heeft ieder de basis gelegd voor een zeer waardevolle les. Als we

ons nu kunnen realiseren dat de wijze en liefdevolle Schepper de heerschappij van het kwaad juist heeft toegestaan om onze waardering voor Hem en Zijn wetten te vergroten, kunnen we geduldig wachten op, en blijven bidden voor, het aanbreken van de nieuwe dag.